

DEVĚT STÍNŮ

Bůh vedl oblačný lid od vítězství k vítězství, ale nedopřál mu odpočinku. Nedbal jejich nářku a dál je štvál proti dalším a dalším nepřítelům. Lid se ale vzburil a svého boha porazil. Bohové však nemohou být zničeni, a tak jeho duši rozdělili na devět stínů a jeho moc uzavřeli do studny pramenící ze srdce světa.

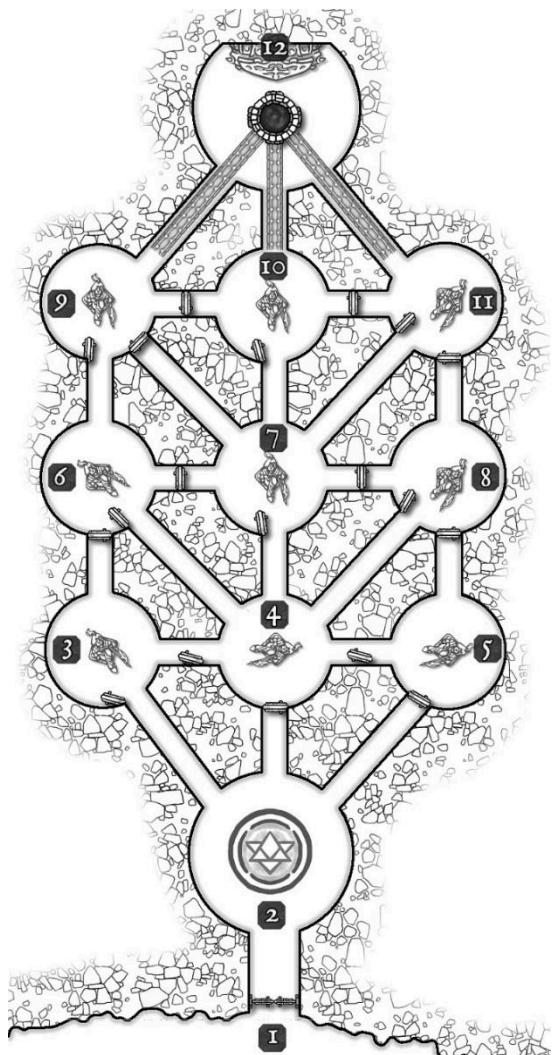
Desítka generací přišla a odešla. Oblačný lid znovu potřebuje svého ochránce, kdo ale bude tak bláhový, aby jej znova probudil?

Úkolem postav je vypustit vodu ze studny a skrze místnosti ji navést až do prázdné nádrže a tím znovu probudit boha.

Každá z místností 3–11 znázorňuje jeden z aspektů starého boha. Hráči nemusí vést vodu přes všechny místnosti. Probuzeny, ale budou jen ty aspekty, skrze které poteče voda ze srdce. To ovlivní i povahu probuzené bytosti. Zároveň čím víc aspektů, tím silnější bytost bude.

Ve středu každé místnosti aspektu je socha s napřaženou rukou. Sochou se dá volně otáčet. Dveře, ke kterým je ruka sochy napřažená, jsou otevřené a po proražení studny jimi poteče voda ven z místnosti.

Socha zároveň vrhá opaleskující stín. Pokud postavy do stínu vkročí, tak probudí její aspekt. Co to znamená je popsáno zvlášť u každé místnosti.

1) VCHOD

Kovové dvoukřídlé dveře s rytinou postavy, vrhající devět stínů. Na pískovcových skálách okolo jsou vyobrazeni oslavující válečníci.

2) PRÁZDNÁ NÁDRŽ

Stěny z pískovce, uprostřed je prázdná nádrž, ohrazená kruhem ze zlata. Na stěnách je vyobrazeno devět stínů, jak přechází jeden v druhý a natahují ruce k nádrži.

K nádrži vedou kanálky ze severních schodišť (tudý bude přitékat voda ze studny). Jakmile se nádrž naplní, vystoupí z ní znovuzrozený bůh.

3) ZÁKON

Soše chybí oko, to leží v napřažené ruce. Stěny jsou pokryty úhledným, ale neznámým písmem. V místnosti se vznáší vůně knih a krve.

PROBUZENÝ ASPEKT: V místnosti se zjeví malý chlapec s rukou na špalku. Vedle špalku leží sekera. Chlapec pláče. Ukradl chléb jen proto, že byl hladový.

Pokud se postavy pokusí opustit místnost, aniž by chlapci setnuli ruku, tak se objeví stín a s křikem: „Spravedlnosti musí být učiněno zadost“ na postavy zaútočí. Po smrti, nebo poté, co někdo usekne chlapci ruku, se rozplyne.

Chlapec je skutečný, přemístěný z náhodného místa. Nemůže se hnout, dokud nemá useknutou ruku, nebo dokud není poražený stín.

4) SLÁVA

Socha má na hlavě vavřínový věnec a v pozdvížené ruce useknutou hlavu, ze které odkapává krev. Na stěnách jsou vyobrazené tribuny plné jásajících davů.

PROBUZENÝ ASPEKT: Písek pod nohama, ohlušující jásot davů, zaržvání bestie, hromový hlas pronese: „Bojujte pro slávu svého boha!“

V místnosti se objeví agresivní Bestie a bude bránit v otočení sochy. Místnost ale neopustí. Pokud je poražena, postavy zasype obrovské množství drobných mincí a květů.

5) ZÁPOLENÍ

Shrbená socha natahující ruku v žádosti o pomoc. Místnost páchne potem. Rytiny na stěnách znázorňují těžkosti a útrapy oblačného lidu.

PROBUZENÝ ASPEKT: Vzduch ztěžkne a každý pohyb stojí nesku-tečné úsilí. Ze sochy se vynoří ostny a pohnout s ní je takřka nad-lidský úkon. Po jejím otočení se postavám uleví a jsou naopak na-buzené – na zbytek dne mají bonus k síle.

6) POUTO

Dvě sochy, bratrsky se drží za ruce. Na stěnách rytiny mužů a žen, jak společně cvičí, trénují a pracují.

Sochou musí otáčet minimálně dvě postavy najednou, jinak se nehne.

PROBUZENÝ ASPEKT: Na rukách postav se na dva dny objeví pouta ze zlaté záře. Dokud jsou postavy u sebe, tak vnímají jakoukoliv bolest a útrapy jen jako vzdálený vjem. Pokud se nějaká postava vzdálí od zbytku na víc než pár metrů, tak ji začne pekelně bolet hlava. Pokud se vzdálí na víc než tři desítky metrů, tak pouta explodují.

7) NEÚPROSNOST

Socha, stoicky stojící s neutrálním výrazem. Napřážená ruka je zatáta v pěst. Na stěnách jsou vyobrazení trpící lidé, žadonící o pomoc. Odněkud se line slabá ozvěna nářku.

PROBUZENÝ ASPEKT: Přízračná vize mužů, tesajících tuto místnost do skály. Po týdnech práce dokončí sochu. Tlačí na ni, ale nechce se otočit. Jeden z kameníků probodne srdce druhému a v momentě, kdy jeho krev skropí sochu, ta se sama pohne.

Vize skončí a před postavami stojí starý muž. Je to potomek starých kameníků a čekal, že jednou tento den přijde. Bez jeho smrti socha neožije. Pokud ho postavy nebudou chtít zabít, tak je varuje, že právě tato část dávala bohovi převahu nad ostatními. Sám se zabít nemůže: aby se socha pohnula, musí jeho krev být prolita někým dalším.

8) MOUDROST

Strop místnosti vyobrazuje noční oblohu plnou hvězd, ke kterým vzhlíží zamyšlená socha. Všechny zvuky v místnosti jsou tlumené a voní zde inkoust.

PROBUZENÝ ASPEKT: Postavy se z ničeho nic vznášejí v moři svítících oblázků, každý oblázek je jedno z tajemství smrtelného světa. Stačí po něm natáhnout ruku. Oblázky ale pálí už z dálky.

Pokud některá z postav sevře oblázek ve své dlani, tak se všichni vrátí do běžného světa. Postava s oblázkem může položit libovolnou otázku a dostane na ni pravdivou odpověď. Oblázek se ale navždy vpálí do její ruky jako připomínka boha, který nahlédl do její hlavy.

9) SEBEOBĚTOVÁNÍ

Socha vyzáblé a nezdravé ženy, jak krmí baculaté smějící se dítě. V natažené ruce je prázdná miska. Zápach plesnivého chleba.

PROBUZENÝ ASPEKT: Pláč dítěte a utěšující šepot nemocné ženy. Ruka s miskou se natáhne k postavám. Jídlo dané do misky okamžitě zmizí a pláč se ztiší.

Pokud postavy obětují většinu svého jídla, pláč utichne úplně. V míse se objeví léčivá mast.

10) POMSTA

Socha se smutným výrazem má záda rozervaná od ran bičem. Bič má i v napřážené ruce. Pod sochou leží muž, taktéž z kamene, má stejná zranění a vypadá mrtvý.

PROBUZENÝ ASPEKT: Socha se nakloní k postavám a nabídne jim bič. „Dokonejte mou pomstu a tento bič je váš.“ Zbičovaný muž se zvedne na kolena a prosebně se zadívá na postavy.

Bič v rukách postavy vzplane rudým plamenem. Dokud jím neudeří muže, tak se nedá vynést. V boji udílí dvojnásobné zranění, třetinu ale dá nazpět hráči.

11) HŇEV

Socha osoby, řvoucí z plných plic. Ruka zdvižená ve výhrůžném gestu. V místnosti je vedro a dusno, stěny žhnou a ve vzduchu se vznáší pach páleného uhlí.

PROBUZENÝ ASPEKT: Ze stěn vystoupí sedmice žen, mužů a chlapců. Všichni žonglují s křehkým nádobím, zatímco socha na ně křičí urážky. Každou chvíli někomu něco upadne na zem a socha je s řevem přetáhne opaskem.

Žongléři blokují cestu ven. Pokud některý z nich přijde o všechno nádobí, socha je na zemi ubije.

Pokud postavy zabrání alespoň na deset minut soše v násilí, tak se vše vrátí vše do stavu před probuzením. Postavám zůstane zdobený opasek páchnoucí krví. Rána udělená opaskem bolí týden a nedá se nijak utlmit.

12) STUDNA

Schody vás vyvedou z temnoty pískovcových kobek zpět na čerstvý vzduch. Ve skalní stěně je vyryté obří srdce, které jako by tepalo do rytmu těch vašich.

Devět železných sloupů obklopuje studnu ze zářivě bílého kamene. Z vařící vody stoupá barevný dým, obtáčející se kolem obrovského kladiva, které ničím nepodpírané visí ve vzduchu.

Od studny vedou tři hluboké zarostlé žlaby, vtesané do skály, každý k jedné místnosti o patro níže.

Jakmile se postavy chopí kladiva, začne kamenné srdce divoce tlouct. Hluboký hlas ze studny pronese: „Tisíce životů jsme dali, abychom jej uspali a uvěznili jeho moc v naší krvi. Jedná rána to vše zvrátí. Jakmile padne, tak není návratu.“